

REALIZAREA INVESTIȚIILOR — sarcină economică de primă urgență

Colectivul Saniterului nr. 6 din Suceava, care a predat anul acesta beneficiarilor, cu avansuri de 20-30 de zile, o secție de confecții și tricotaje în cadrul fabricii de la Siret și noile capacități ale întreprinderii de utilaj și piese de schimb din Suceava, a anunțat începerea planului anual cu patru luni înainte de termen. Realizarea sarcinilor de plan cu mai bine de un trimestru înainte de sfârșitul anului este efectul unei bune organizări a activității formațiilor de lucru, al respectării cu strictețe a disciplinei tehnologice la fiecare fază de execuție și în mod deosebit — rezultatul sprijinului productivității muncii cu 11 la sută. Constructorii suceveni au economisit, totodată, 13 tone de oțel-beton, 48 tone de ciment și peste 30.000 cărămizi. Insuflețirea cu care s-a lucrat și care domnește în construcție în punctele de lucru ale șantierului sucevean de construcții industriale, a permis devansarea cu 10-100 zile a lucrărilor privind dezvoltarea filaturilor de la Gura Humorului și Cimpulung Moldovenesc, ca și a celor de la Fabrica de carton ondulat din Suceava.

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

SĂ ÎNFĂPTUIM NEÎNTÎRZIAT SARCINILE CUPRINSE ÎN SCRISOAREA ADRESATĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ORGANELOR ȘI ORGANIZAȚIILOR DE PARTID, DE STAT, TUTUROR LUCRĂTORILOR ȘI SPECIALIȘTILOR DIN AGRICULTURĂ

● MECANIZATORII LUCREAZĂ ÎN SCHIMBURI PRELUNGITE ● SE ARĂ NU NUMAI ZIUA, CI ȘI NOAPTEA, LA LUMINA FARURILOR ● MII DE ELEVI ȘI STUDENȚI PE ȘANTIERELE RECOLTEI ● GRIJĂ DE BUN GOSPODAR: DIN TOT CE AU PRODUS GRĂDINILE SĂ NU SE PIARDĂ NIMIC ● ORDINE EXEMPLARĂ ÎN TOATE BAZELE DE RECEPȚIE

In pagina a 2-a

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN PERU

O ZI BOGATĂ ÎN ACTIVITĂȚI. AGENDA DE LUCRU A PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU A CUPRINS UN INTENS PROGRAM DE CONVORBIRI CONSACRATE EXAMINĂRII POSIBILITĂȚILOR DE DEZVOLTARE, PE MULTIPLE PLANURI, A RELAȚIILOR DE PRIETENIE ȘI COLABORARE DINTRE ROMÂNIA ȘI PERU.

Oprindu-se asupra importanței convorbirilor oficiale cu președintele Nicolae Ceaușescu, primul ministru peruan declară:

Președintele Nicolae Ceaușescu este un om de stat cu o mare clarviziune, care are o putere de pătrundere deosebită în esența realităților cu care ia contact pe continentul latino-american

Convorbiri oficiale

Cea de-a doua zi a vizitei oficiale a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cuprins un intens program de convorbiri consacrate examinării posibilităților de dezvoltare, pe multiple planuri, a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Peru.

După convorbirile purtate cu Edgardo Mercado Jarrin, președintele Consiliului de Miniștri și ministru al apărării al Republicii Peru, președintele Consiliului de Stat al României s-a întâlnit, la hotelul „Sheraton”, din Lima,

în cursul după-amiezii de luni, cu ministrul agriculturii, Enrique Valdez Angulo, ministrul energiei și minelor, Jorge Fernandez Maldonado, ministrul industriei și comerțului, Alberto Jimenez de Lucio, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Raul Meneses Arata, și șeful grupului de consilieri ai președintelui republicii, Jose Graham Hurtado.

La întâlnire au participat tovarășii Ion Pătan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, Bujor Almasan, ministrul minelor, petrolului și

geologiei, și Mircea Nicolaescu, ambasadorul României la Lima.

Au fost examinate, în acest cadru, posibilitățile concrete de dezvoltare a colaborării și cooperării dintre România și Peru în domeniile industrial, agrar și al transporturilor; au fost stabilite de comun acord obiectivele de perspectivă ale colaborării româno-peruane în sfera de activitate menționată.

În continuare, președintele Nicolae Ceaușescu a avut o convorbire cu ministrul muncii, Pedro Sala Orozco, și cu șeful sistemului național de

mobilizare socială, Rodriguez Siqueroa.

Au luat parte tovarășii Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Bujor Almasan și Mircea Nicolaescu.

A avut loc un amplu schimb de informații în legătură cu participarea muncitorilor, țărănilor, intelectualiilor, militanților, tineretului și femeilor, tuturor categoriilor sociale la procesul de transformare economică-socială a țărilor respective, în diferitele etape ale dezvoltării lor. Totodată, au fost abordate probleme privind rolul și contribuția sindicatelor din cele două țări în

stabilirea sistemului de salarizare și asigurări sociale, în perfecționarea legislației muncii.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă cordialitate și prietenie.

Această suită de întreveneri confirmă caracterul de lucru al vizitei, obiectivele ei ferme de explorare și de identificare a celor mai potrivite căi și mijloace pentru dezvoltarea în continuare a raporturilor de colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Peru, în interesul celor două țări, al cauzei păcii și progresului în lume.

Un prim obiectiv al noului an universitar — Pregătirea complexă pentru producție

În noul an universitar 1973-1974 asociațiile studenților comunisti sînt chemate să răspundă, cu o deosebită exigență și responsabilitate imperativului cerințelor puse în fața învățămîntului superior de Plenara C.C. al P.C.R. din 18-19 iulie a.c. precum și recomandărilor cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului. Despre exigența față de îndatoririle profesionale, responsabilitate în participarea studenților la perfecționarea procesului de învățămînt, ne vorbeste astăzi DAN LUPU, Vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C. Centrul universitar Galați.

— Un prim obiectiv al acestui an universitar, de fapt, un proces conștient legat de acțiunea de perfecționare a învățămîntului,

este integrarea cu producția. De calitate muncii productive, a practicii depinde acum în mod direct nivelul pregătirii profesionale, capacitatea de integrare imediată în producție a viitorului specialist. Într-un fel, centrul nostru universitar, în special, Institutul politehnic este dezavantajat de lipsa unor ateliere școlare, corespunzătoare care să constituie autentice baze de formare a viitorilor ingineri. Se află în proiect construcția unor ateliere de ateliere pe platforma Uzinei meșerie navale, fapă care va soluționa actuala situație. Totuși, pentru suplینirea unei baze materiale corespunzătoare, asociațiile studenților comunisti și-au intensificat eforturile ca încă din vară centrul studențesc de studii și cercetări și proiectări să demareze cu o activitate intensă care să antreneze chiar de la începutul noului an citi mulți studenți. Valoarea lucră-

rilor contractate pînă acum atinge 1,5 milioane lei, dar suma va crește prin încheierea de noi contracte după începerea anului universitar. Ne propunem ca în același timp să sprijinim, în mod special, cercetările acelor studenți care lucrează la finalizarea unor invenții, inovații și raționalizări, precum și activitatea de autodotare a ateliereilor existente. Avînd în vedere tradiția — pînă acum s-au înregistrat o invenție, trei propuneri de invenție și 12 inovații — sperăm că vom obține bune rezultate și în primul semestru al viitorului an universitar.

— Totuși, activitatea profesională a fost deseori criticată și pe bună dreptate:

Interviu STANCIULESCU DE CALIN STANCULESCU

(Continuare în pag. a V-a)

CÎTĂ CULTURĂ DIFUZĂM PRIN CASELE DE CULTURĂ?

Întrebarea din titlul anchetei noastre ar putea părea o tautologie, dacă realitatea nu ar legitima-o întrutotul. Într-adevăr, oricît ar părea de ciudat, după o perioadă nu prea îndelungată, în care activitatea culturală a instituțiilor de cultură s-a caracterizat mai ales prin apetența declarată pentru acțiunile „de nivel”, — reduse însă cel mai adesea, în practică, la expuneri doctore” pe diverse teme „culturale” și lipsite, din acest motiv, de o audiență reală — asistăm, mai recent, la reversul medalei. Unele case de cultură și numărul lor nu pare a fi neobișnuit — sînt înclinate să acorde o atenție unilaterală manifestărilor recreative și de divertisment, eludînd astfel imperatiile majore ale misiunii „primordiale” cu care au fost încredințate, aceea de a contribui la ridicarea nivelului de cultură al maselor, al tineretului în deosebi.

Iată de ce am scotocit oportunitatea să investigăm „în priză directă” realitatea amintită — care presupune, desigur, o arie problematică largă — limitîndu-ne pentru început la urmărirea unui singur aspect: acela al ponderii pe care acțiunile de înaltă o dețin în programele curente ale caselor de cultură. Am poposit, deci, în două orase de provincie — Rm. Vilcea și Pitești — unde am putut conștientiza aspecte pe care le socotim demne de interes.

Nu de mult, pe scena casei municipale de cultură din Rm. Vilcea s-a desfășurat un așa-zis „spectacol experimental”, anunțat anterior amatorilor de senzații tari prin afișe de o violență publicitară demnă de o cauză mai bună. Manifestarea, recomandată insistent, într-un preambul, atenției publicului spectacolului, de către metodicul de resort Ion Cosma, ar fi trebuit să se dovedească, după propria-i expresie, „reprezentativă pentru noul val al culturii și artei vîlcene”. Și într-un anumit fel chiar a și fost. În cadrul acestei serii de muzică — plastică — poezie s-au produs (era să spun, „s-au dat în spectacol”) citiva membri ai cancelurilor, literari și plastici, ce-și desfășurau activitatea pe lângă amintita instituție culturală. Se experimenta, chipurile, o nouă modalitate de confruntare a tinerilor creatori cu publicul. Dar cum? Într-un decor improvizat în care erau aglomerate obiecte dintr-o recuzită

clerogenă (o scară pătată de var, un pian, un extincător, un aparat fotografic arhaic, pe trepid imprumutat din magazia teatrului popular și alte asemenea elemente „soking”) într-o semiobscuritate dubioasă — citiva tineri și tinere au declarat versuri proprii sau ale unor poeți consacrați, au cîntat, au pictat (asa cum au auzit că se face prin ale părți, aiurea) neizbutind decît să violenteze bunul gust și cite o dată chiar și bunul simț. Pentru că rareori ne-a fost dat să vedem reunită laolaltă atîta vulgaritate, prost gust și lipsă de decență ca în acest ilustrativ spectacol „kitch”.

În sală se afla, mai ales, un public tînar. Un public care, teoretic, cel puțin, se dovedește

receptiv la noutate și nu poate fi, deci, suspectat în nici un caz de conservatorism. Ei bine, pe măsură ce spectacolul înainta, publicul acesta părăsea sala. Reacția era cit se poate de firească. Cum altfel să reacționezi la versuri obscure ca „E noaptea nuntii într-un ochi de cat” (?!) sau la altele, voit „gînrase”, în genul „Dascălă, apă-n piua / O gurită de adio” (!) sau la întrebări hamletice de factura „Cine le face oamnicilor / drum fără drum în lumea mormintelor?”! Cum altfel să te desolidarizezi de arogația unui „scînteieles” și vulcanic pînă imberb care

DORU MOȚOC
(Continuare în pag. a V-a)

ȘTIINȚA DE A MUNCII

de AUREL DRAGOȘ MUNTEANU

Există oameni de bună credință și de o reală acuitate, convinși că persistența multora din neajunsurile noastre vine dintr-o proastă comunicare, din faptul că nu depunem un efort mai susținut de asimilare a conceptelor. N-avem ce face, putem accepta că natura ne-a înzestrat cu un instrument socratic și că limbajele folosite în acțiunea socială au de multe ori un conținut dificil. Ceea ce trebuie să spunem însă deschis este faptul că o bună parte din semenii care se lamentează pe toată cultura cu privire la limitele „inerente” și sînt gata să dea o mulțime de explicații pentru rămînerea în urmă din domeniul lor reprezintă partea cea mai lenesă a unui imens front de muncă. Destinul unora din inițiativele menite să contribuie la ecloziunea creativității și la afirmarea liberă a energieiilor comuniste, puse în slujba interesului general, mai depinde pe alocuri de scurtul circuit al gîndirii acestor responsabili cu nimic.

Prima trăsătură a unui asemenea tip este psihologia de companie, excesul de zel momentan, împins cel mai adesea pînă la un fanatism de prost gust. El nu înțelege nici o sarcină o cărei rezolvare trece de o zi, nu poate face nimic fără instrucțiuni. Să nu uităm că un element semnificativ al activității partidului nostru este constanța politică. Marile programe inițiate după Congresul al IX-lea au un caracter permanent, ele reprezintă coordonatele epocii, liniile de forță

(Continuare în pag. a V-a)

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN PERU

ÎNALȚII OASPEȚI ROMĂNI ÎNTÎMPINAȚI CU CĂLDURĂ ÎN ORAȘUL TRUJILLO

Marți dimineață, președintele Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a plecat cu avionul spre Trujillo — al doilea oraș ca importanță al Republicii Peru, situat la 490 km nord de Lima.

Capitala provinciei cu același nume, Trujillo, este primul oraș din Peru care s-a proclamat liber de puterea colonială spaniolă, în 1820, și tot aici, patru ani mai târziu, Simon Bolivar, „El libertador”, și-a stabilit cartierul său general, pregătind și dirijând luptele care au dus la înfrângerea definitivă a cuceritorilor

lor. Astăzi, orașul cunoaște o dezvoltare susținută. Alături de vechile monumente ce amintesc de marile evenimente ale unei istorii frământate, se ridică edificii moderne, cartiere rezidențiale noi, cu bulevarde largi, simetric dispuse, într-o revărsare de vegetație luxuriantă.

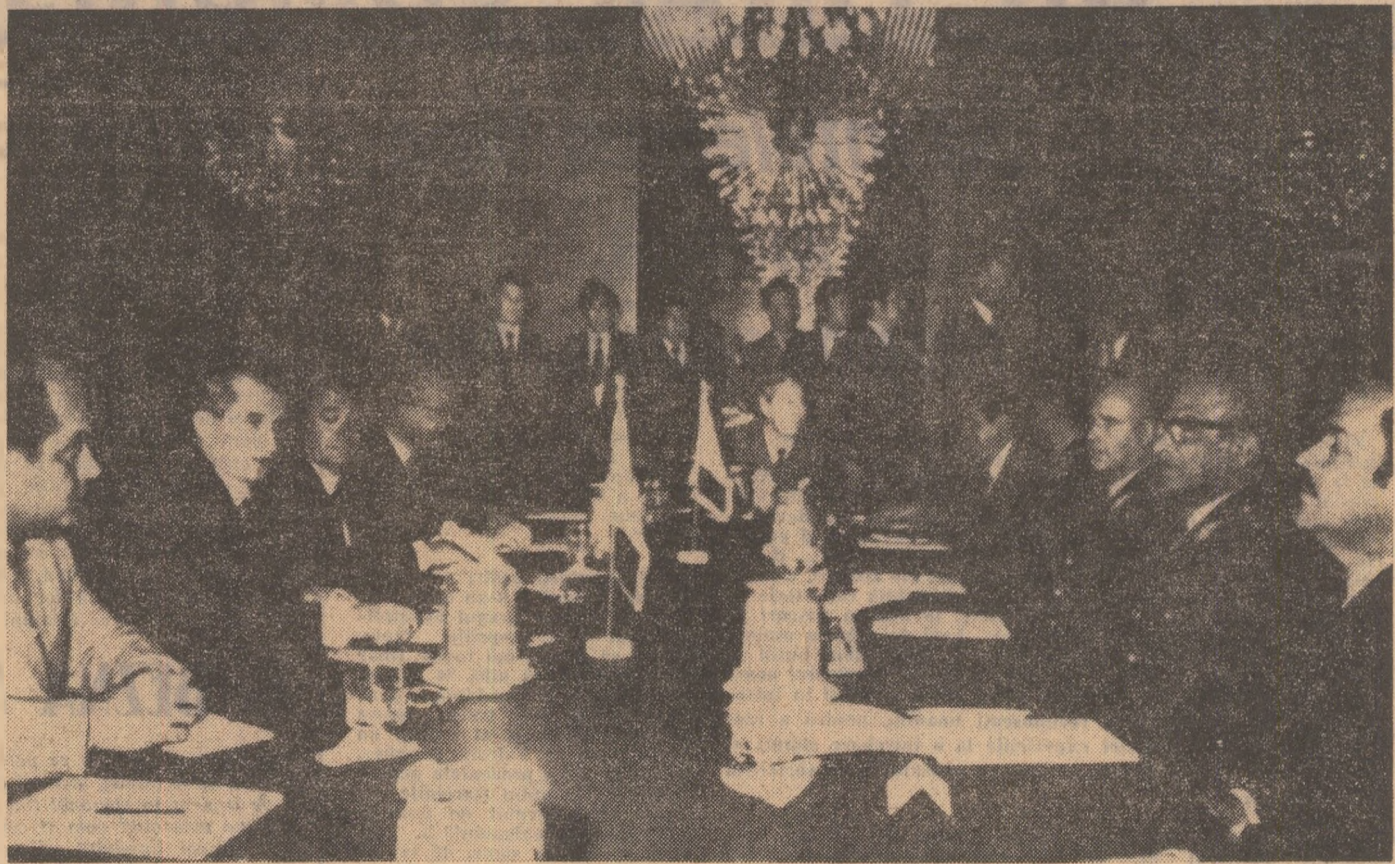
Tovarășul Nicolae Ceaușescu este salutată cu căldură pe aeroportul din Trujillo de reprezentanții ai autorităților locale. Un batalion de gardă dă onorurile militare.

În continuare, conducătorul statului român este invitat în sala de onoare a Consiliului

Municipal Trujillo, care, în semn de înaltă stimă și considerație deosebită îl declară oaspete ilustru al orașului. Se vizitează, apoi, marea cooperativă agricolă „Casa Grande”, situată la circa 60 km nord de Trujillo și considerată a fi cea mai mare întreprindere producătoare de zahăr din America Latină. După lichidarea proprietății latifundiare, ca urmare a măsurilor progresiste întreprinse în ultimii ani de către guvernul președintelui Velasco Alvarado, „Casa Grande” a devenit unul din pilonii dezvoltării economiei agrare a țării.

Primiții cu bucurie de reprezentanții conducerii întreprinderii, de către cooperatori, oaspeții români sînt puși la curent cu principalele date care definesc profilul „Casei Grande” ca unul din exemplele cele mai concludente a ceea ce se denumește, în mod curent, „experiența peruana” luind, totodată, cunoștință cu diferitele aspecte ale activității cooperative.

Autoritățile departamentale și conducerea cooperativei „Casa Grande” oferă un prinz în cinstea președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu.

VIZITE ALE TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU

Luni după-amiază, tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat la Lima, Muzeul de artă veche precolumbiană „Amano”, cuprinzând colecții de mare valoare, cea mai mare parte descoperite în regiunea văii Chancay. Ceramica, obiecte de uz casnic și de podobaș, vestimente din țesături remarcabil păstrate, toate datînd dintr-o perioadă care se întinde de la aproximativ anul 1200 e.n. și pînă la venirea colonizatorilor spanioli în 1531. Muzeul reprezintă cea mai concludentă mărturie a ci-

vilizațiilor care s-au succedat de-a lungul vremurilor pe aceste meleaguri, culminînd cu civilizația incașilor distrusă cu brutalitate de cuceritorii veniți din Peninsula Iberică. Dintre exponate, se detașează complicatele răbojuri din sfoară de diferite culori și cu noduri de diferite mărimi, care constituiau sistemul de numărare și de ținare a contabilității, o dovadă în plus a profundei originalități a modului de viață a băștinașilor amerindieni.

Tovarășa Elena Ceaușescu a dat o înaltă apreciere colecțiilor

cu care este dotat muzeul și a felicitat călduros pe organizatori pentru migala și pasiunea puse în slujba reconstituirii unui trecut plin de strălucire, cu care astăzi peruani, pe bună dreptate, se mîndresc.

În continuare, a fost vizitat litoralul Pacificului. În apropierea orașului Lima — o regiune deosebit de pitorească, ce dezlăuie o altă fațetă a țării: marile sate frumuseți turistice, în prezent puse în valoare, ca și celelalte resurse naturale, în folosul unor categorii sociale din ceie mai largi.

Premierul peruan Edgardo Mercado Jarrin despre cursul ascendent al relațiilor de colaborare și cooperare dintre România și Peru

Primul ministru al Republicii Peru, Edgardo Mercado Jarrin, a avut o convorbire cu trimișii speciali Ion Cirje și Eugen Pop în legătură cu vizita întreprinsă de președintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, în Peru.

Solicitat să-și expună opiniile cu privire la evoluția relațiilor dintre România și Peru și perspectivele de care ele beneficiază prin vizita președintelui Ceaușescu, premierul peruan a spus:

— Vizita președintelui Ceaușescu marchează un moment foarte important al relațiilor dintre România și Peru. În perioada cînd eu eram ministru de externe au fost stabilite relații diplomatice între cele două țări. Și tot mie mi-a revenit sarcina să semnez un acord comercial cu România.

Premierul Jarrin a citat, în continuarea discuției, numeroase date care atestă cursul ascendent al relațiilor de colaborare și cooperare dintre România și Peru.

— Tratatul care a avut loc cu prilejul vizitei președintelui Ceaușescu vor contribui la concretizarea unor noi acțiuni de cooperare, cum ar fi cele prevăzute pentru industria minieră și petrolieră. În acest cadru de preocupări, Edgardo Mercado Jarrin s-a referit la construirea unei fabrici de mașini-unelte în Peru, la asistența tehnică românească pentru agricultura peruana. Sint multiple posibilitățile de amplificare a schimburilor și a colaborării, a spus domnia sa. În acest scop înțeleg Comisia mixtă româno-peruană, a cărei sarcină este să studieze și să promoveze proiectele de colaborare, care vor trebui să se cristalizeze în acorduri ce vor fi, fără îndoială, semnificative și folositoare pentru ambele țări.

convorbirilor oficiale cu președintele Nicolae Ceaușescu, primul ministru peruan a spus: — Personal, acum l-am cunoscut pentru prima dată pe președintele țării dumneavoastră. Este un om de stat cu mare clarviziune, care cunoaște pînă în detalii problemele și soluțiile date acestor probleme în România. Are o putere de pătrundere deosebită în esența realităților cu care ia contact pe continentul latino-american. În discuțiile cu domnia sa, am avut convingerea că există o sinceră dorință de a se stabili cu Peru o amplă și fructuoasă colaborare.

În convorbirea cu ziaristul român, primul ministru peruan a subliniat deosebită semnificația a vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Peru și alte țări latino-americane. Expunînd rațiunile acestei aprecieri, Mercado Jarrin a spus:

— În relațiile dintre țările socialiste și cele ale Americii Latine trebuie căutate noi mijloace de comunicare, pentru ca ele să poată da roadele așteptate. Eu cred că intensificarea lor cere — dincolo de relațiile de la guvern la guvern — o cunoaștere reciprocă tot mai bună. Vizita președintelui Ceaușescu răspunde acestei necesități. Domnia sa este primul șef al unui stat socialist din Europa care vizitează Peru. Și tocmai această prezență dă vizitei și perspectivei relațiilor noastre cea semnificație aparte la care ne-am referit. Prezența

președintelui Ceaușescu, personal, relevă interesul profund pentru cunoașterea problemelor Americii Latine, pentru stabilirea unor relații de cooperare mai eficiente pe baza contactului direct cu realitățile.

Răspunzînd la o întrebare în legătură cu normele călăuzitoare ale politicii internaționale promovate de Peru, Mercado Jarrin a declarat:

— Acționăm pentru universalizarea relațiilor, deci pentru raporturi cu toate țările lumii. Practicăm, în acest sens, principiul pluralismului ideologic în relațiile dintre state. Adică ceea ce dumneavoastră numiți coexistența pașnică. Pot și trebuie să se dezvolte relații între țări cu sisteme sociale diferite. Totodată, respectăm principiul non-intervenției, al neamestecului în treburile interne. Susținem principiul autodeterminării popularelor, dreptul lor la apărarea resurselor naturale. Practicăm o politică de independență și credem în mod fundamental în unitatea Americii Latine și a lumii a treia. Aceasta ne poate ajuta să obținem o poziție competitivă mai bună, prețuri mai rezonabile pentru produsele noastre pe piața internațională și condiții mai avantajoase în privința transferului de tehnologie.

În încheiere, primul ministru Edgardo Mercado Jarrin a transmis poporului român urări de noi succese în împlinirea năzuințelor sale.

Întîlniri

Tovarășul Ion Pătan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, a avut, în cursul zilei de luni, întîlniri succesive cu ministrul industriei și comerțului al Republicii Peru, Alberto Jimenez de Lucio, ministrul economiei și finanțelor, Francisco Morales Bermudes Cerruti, și ministrul agriculturii, Enrique Valdes Angulo.

Au fost abordate probleme privind dezvoltarea colaborării și cooperării dintre cele două țări.

Luni după-amiază, tovarășul George Macoveșcu, ministrul afacerilor externe al României, a avut o întrevedere cu omologul său peruan, Miguel Angel de la Flor Valle, cu care a discutat probleme privind relațiile politice dintre cele două țări și unele probleme internaționale actuale, inclusiv apropiata sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Tot în cursul zilei de luni, tovarășul Bujor Almazan, ministrul minelor, petrolului și geologiei, și Jorge Fernandez Maldonado, ministrul energiei și minelor, au avut o întrevedere de lucru, în cadrul căreia au examinat unele măsuri concrete privind cooperarea în domeniile petrolului și minier.

Reportajul vizitei a fost realizat de: ION CARJE ROMULUS CAPLESCU EUGEN POP
Telefotografi: RADU CRISTESCU ION DUMITRU

Vizita președintelui Nicolae Ceaușescu — simbol pentru actualul climat de destindere internațională

Presa din Lima publică informații, articole și fotografii ilustrînd vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Peru. Numeroase ziare relevă importanța convorbirilor oficiale care au avut loc luni între președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru al Republicii Peru, Edgardo Mercado Jarrin. Sint reproduse, de asemenea, declarațiile făcute președintelui peruan — după prima zi a convorbirilor — în care se exprimă satisfacția față de modul în care se desfășoară discuțiile oficiale. Presa citează declarația lui Jarrin care sublinia că, în cursul convorbirilor, au fost abordate o serie de probleme legate de încheierea unor a-

corduri care vor permite amplificarea relațiilor economice și culturale dintre cele două țări.

Ziarele „El Peruano”, „La Nueva Cronica”, „L'Expreso”, „El Comercio” acordă spații largi vizitei, „La Nueva Cronica” publică, marți, două pagini speciale cu informații și fotografii în legătură cu convorbirile oficiale și perspectivele noului stadiu al colaborării economice dintre România și Peru. Ziarul dă unuia din grupajele pe aceste teme următorul titlu semnificativ: „Amplu plan de cooperare”. Într-un articol intitulat „Marea importanță a vi-

zitei lui Ceaușescu”, același ziar aduce elogii politicii externe independente a României și Republicii Peru, notînd că dezvoltarea relațiilor din-

dezvoltare, cum este Peru. În aceasta constă semnificația cu totul deosebită a vizitei președintelui Ceaușescu în Peru, prima, de altfel, pe care o efectuează în America Latină un conducător al unei țări socialiste europene. Acest fapt este, prin el însuși, simbolic pentru actualul climat de destindere internațională.”

Ziarul „El Comercio” scrie, într-un articol de fond, că sub auspiciile vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu se desfășoară consolidarea relațiilor peruano-române în industrie și în alte sectoare economice, care vor trebui să se cristalizeze în acorduri ce vor fi, fără îndoială, semnificative și folositoare pentru ambele țări.

REVISTA PRESEI

ORELE PLINE

Odinoară, în Oltenia — cit de repede devine prezentul odinioară — alergăm cu colegii mei de redacție din capitala Băneli prin toate firele acestor plauri minunate ca niste vrăbioi guralivi și țineri, pîndind orele gîndirii. Și ele ni se lăuau puțin mai departe trebuiau ajutate. Fiindcă, trebuie să adaug că singura „eroare pozitivă” în măsurarea timpului gîndirii este aceea de a alerga spre viitor neținînd seama de exactitatea ceasului prezente. Dar nea Mărin nu gîndește așa pe atunci.

Eră puțin cam sărăcie în Oltenia de atunci și satele olteniene mi se păreau față de cele din Ardeal de pîidă mult răsece în urmă. Dar iată că aceste ore ale gîndirii, politice în cel mai înalt grad au adus după un deceniu o faimă nouă, un conținut nou acestor mealeaguri. Am trecut zilele acestea din nou prin mealeagurile Doljului, Gorjului și Severinului — mealeaguri pe care mi-am lăcut

INSEMNAȚI

și stai și te gîndești... — Ba nu mai stau! A venit răspunsul — și între întrebarea reală — pe care am pus-o să zicem tot, lui zilele trecute: ce mai gîndești și cum bade? Gîndesc multe, și ce gîndesc a doua zi fac. Că am pentru cine — gîndi, că dacă noi cei mulți n-am gîndi cine ar arida țara!

„Orele-nunții și ale gîndirii. Priviți-le prin hubloul unei locomotive „Electropultere”, admirăți-le în dante-laria combinatului chimic de la Isalnia, gustați-le în strugurii rubinii din nisipurile Dăbulenilor, ori chiar în simplele corespondente voluntare către ziar. Și veți vedea cu ușoară surprindere că orele trăiesc, au trup, personalitate. Miliardele de ore pline ale muncii și ale gîndirii încadrate riguros și productiv pe marile, rotundul cadran solar al României socialiste, nasc tot aitea bucurii și satisfacții.

RUSALIN MUREȘANU

REPORTAJUL NOSTRU

Calculînd și recalculînd, nelzbutînd și luînd-o de la capăt, cu perseverența care-l însoțește pasiunea cu care cercetează, compară și creează, tânărul Marian Emil, proiectant la Uzina de Mașini Grele București, sectorul rece, secția turboagregate, zăbovesc adesea, aplicat asupra planșetei sau asupra

foarte comunicativ și veșnic pus pe glume, era Marian Emil. Nici o cută a feței sale nu trăda oboseală.

Dialogul de început a devenit pe nesimțite monolog. — Prin toate invențiile și inovațiile mele nu urmăresc decît să ușurez lumea oamenilor. Vreau ca fiecare muncitor să beneficieze de avansurile automatizării. N-aș putea preciza cînd am descoperit că pot fi de folos în acest mod. Imi amintesc doar că la început, cînd eram foarte aproape de vîrsta adolescenței, lucram la Re-

dantură cu o capacitate portantă mai mare ca a celor nemțești și elvețiene. Inovația mea nu s-a prea bucurat de succes la început. Am predat-o celor de la Brasov, care mi-au răspuns că „sînt chei destule”. La noi în uzină și-a găsit utilitatea. A băgat-o tovarășul Sinca în lucru la școlărie. Am depus de curînd un dosar care cuprinde o altă inovație: Universal cu acțiune pneumatică. Observașem că tipurile de strunguri Universale nu ofereau o gamă variată de diametri și

utilizate toate tipurile de cutițe fără a mai fi ascuțite pentru respectivul unghi. Ca urmare se reducea la un sfert barele existente. Nu demult, am primit ca sarcină de serviciu să rezolv problema sculelor de calibrat pentru generatorul de 330 megawați. Aceste scule trebuiau luate din străinătate. Le-am făcut aici, în uzină. La început asemănătoare eslor importate, apoi am găsit o nouă metodă. Mai bună. Ca să nu se mai umble cu reglaj, cu opriri și schimbări de sens, am creat două dis-

August” din București, sau cea din Pitești vor fi interesate. Am găsit un sistem de reducere a impulsului la pompele hidraulice utilizate în acționarea mașinilor unelte. Prin aceasta se precuzionează o anulare totală a pulsațiilor în rețea. Vreau și cred că am să reușesc să fac pentru bancurile muncitorilor o menghină fără șurub cu reglare rapidă.

Despre preocupările sale, ne-a vorbit mult Marian

descifrării unei noi tehnologii, pînă cînd lumina artificială își pierde utilitatea în fața tumultuoasei revărsări a zorilor. Ceasornicul deșteptător are atunci o altă menire, aceea de a-l anunța că trebuie să-și continue activitatea în celălalt loc de muncă, în uzină. Știam despre acest tinăr că este autor a numeroase inovații și invenții. Aflașem cit de mult prețuiește timpul și cit de greu se hotărăște să rupă din el citiva ore pentru odihnă. Și poate din această pricină ni-l imaginam un chip sever, reținut, aproape fără zîmbet și neapărat cu ochelari. Am fost surprinsă cînd, la sediul comitetului U.T.C. din uzină, am aflat că tinărul vesel,

atunci, am adus unele îmbunătățiri. Print-o simplă apăsare pe un buton, strungurile își vor modifica singure diametrul. Cei care sîntu ca 95 la sută din efortul depus de un strungar e pentru stringerea acestor diametre, vor înțelege importanța acestei inovații care prezintă o foarte mare adaptabilitate pentru toate tipurile de mașini.

Am făcut apoi o bară de strungit cu element rotativ pentru mașini de paleoz și frezat. Se știe că o mașină nu poate fi dotată cu 70 de unghieri de atac. Am creat o bară care permite acoperirea întregii game de poziții a acestor unghieri. Pot fi

Emil. Colegii ne-au spus că biblioteca sa personală numără toate ciclurile de publicații tehnice și științifice din 1968 pînă în prezent. Ar vrea să dea examen la Politehnică la secția de Mașini unelte dar pînă acum n-a avut timp. Îl întelegem. Și ca și cum s-ar fi îndepărtat de la subiect, a ținut să readucă discuția în domeniul care-l preocupă. Ne-a vorbit mult despre colegii lui, despre mulți tineri inovatori din uzină, despre creațiile acestora și eficacitatea lor în cifre exacte. Despre Georgeghiu Mihai din sectorul cald a cărui tehnologie de fabricare a matriței are o eficiență de 380 070 lei pe an, des-

„Trebuie să știți că activitatea cercului nu se marginește doar la discuții între inovatori. Ne propunem mai ales să popularizăm realizările noastre, să facilităm preocuparea tinerilor pentru inovații. Astfel, un membru al cercului nostru nu trebuie neapărat să fie inovator. Vrem să atragem cit mai mulți tineri și să le insuflăm dorința de a cunoaște tot ce e nou, precum și preocuparea de a-și îmbunătăți conținutul metodei de lucru”. Părsim uzina cu multumiri pe care ne-o dă convinșerea că la Mașini Grele, inteligența și activitatea creatoare a tinerilor a găsit un teren prielnic materializării.

DOMNIȚA VĂDUVA

INVESTIȚII ALE INTELIGENȚEI

LUMINEA VOASTRĂ gândiți, munciti și trăiți ca UN TINĂR COMUNIST

ANCHETA
DE
OPINIE

Să înțelegem bine munca, responsabilitatea

Zilnic, telexul ne aduce știri de pe șantier, din uzine, din institutele de proiectare. Ni se comunică într-un ritm cu care de la un timp ne-am obișnuit, cifre, o mulțime de cifre reprezentând economii de metal, de energie electrică, de consumabilii, cifre reprezentând numărul de luni cu care a intrat mai devreme în funcțiune un nou gigant industrial, cifre reprezentând scăderea prețului de cost sau ridicarea indicelui de calitate... Repet, ne-am obișnuit cu aceste știri și cu faptul că ele acoperă o mare cantitate de muncă, o uriașă voință și o deosebită capacitate de dăruire. Toate aceste calități, plus altele, le numim desori pe scurt „responsabilitatea față de muncă”, față de propria muncă, față de munca celorlalți. Am încercat să pătrundem puțin în amănunte, să descriem cum s-ar spune „cheia” succeselor noastre de ieri și de azi. Am apelat la cîțiva tineri frunțiși în întreprinderile lor, cunoscuți și recunoscuți unanim, pentru a răspunde prin prisma propriei experiențe la o întrebare simplă și rea totodată — „ce înțelegeți prin responsabilitatea socialistă față de muncă?”

GH. BOTEZATU, muncitor constructor, șantier nr. 6, C.C.M.B.: „Cînd comunistii din toată țara s-au legat să scurteze cu o jumătate de an durata ciclului și să caute un alt fost devansat investitiile, știam că nouă, constructorilor, ne revine una dintre sarcinile de cea mai mare răspundere. Am înțeles-o și ne-am angajat s-o ducem la îndeplinire, ca pe o datorie de onoare. Respectarea angajamentelor luat, găsirea căilor și metodelor cele mai eficiente pentru a realiza — disciplina „de uzină”, schimburi prelungite, transformarea sărbătorilor în zile obișnuite de lucru, ridicarea continuă a calificării, politicile, insusirea unor tehnologii noi, datorită cărora lucrările noastre vor fi de calitate mai bună — iată ce înțelegem noi prin responsabilitate față de muncă.”

VALERIU BONGHEZ, inginer proiectant, I.P.R.A.N.: „Cred că responsabilitatea față de muncă poate și trebuie să fie un climat. Un climat în care specialistul să-și desfășoare munca. Cea mai mare premie care îl pîndeste pe un tânăr specialist la începutul carierei sale este căderea în rutină, un fel de rutină precoce, apărută în mod fals, înainte de cunoașterea și stăpînirea meseriei, din concepția greșită că s-au mai făcut și înainte lucrări asemănătoare și că nu-i mai rămîne decît să le copieze. Știu din experiență că o muncă politică susținută poate să genereze climatul dorit, în care specialistul să încerce cu fiecare proiect, cu fiecare lucrare realizată, să introduce soluții moderne, să acrediteze o concepție proprie, să-și pună în joc toată experiența, toate acumulările de ultimă oră. Sentimentul pe care-l încercă este cunoscut sub numele de „neliniște creatoare” și stă la baza tuturor realizărilor de excepție.”

ION NICA, sealer-matrișer, secția scularie, Uzina de utilaj chimic „Grivița”: „Mie mi-a

îmbrăca și aspectul responsabilității față de munca celor din jur. Tot ce am realizat pînă acum a fost operă colectivă, nici de acum înainte nu poate fi altfel...”

Interlocuitorii noștri s-au ferit de vorbe mari și s-au oprit înainte de a trece pragul exemplificării prin propriile fapte. Poate să fie un om foarte tânăr ca Ion Nica, să aibă 20 de ani și numai doi ani vechime în producție: sau ușor trecut peste 30, cu experiență și muncă de răspundere ca Valeriu Bonghez. Să se lupte cu problemele pentru depășirea planului (sarcinile curente au devenit de mult o chestiune de obișnuință), urcînd încet, dar sigur, de la 101 la sută pînă la 135 la sută, ca Aurelia Badea; sau gata să-și însușească și să practice meserie după meserie ca Gh. Botezatu (deocamdată „numai” dușiger, sudor și lăcătus). Cu toții au realizat, deși sint numai la începutul meseriei, lucrări cu care se pot mîndri — ele se măsoară în milioane (3 000 000 lei economii aduse de proiectul de recuperare al condensului, elaborat de colectivul condus de Valeriu Bonghez); în tone de metal economisite și creșterea producției viții muncii (cele 5 inovații ale lui Vasile Drăghiescu), în nenumărate construcții (aeropolul Otopeni, Teatrul național, un întreg cartier de locuințe și am numit doar cîteva dintre „marcele de lucru” ale lui Gh. Botezatu); în indicii superiori de calitate, capabili să impună produsele românești peste hotare, cum sint tricotejale țesute din mîlă Aureliei Badea. Mulți dintre ei, vorbind despre responsabilitatea față de muncă au „uitat” să amintească de propriul lor spirit de abnegație, de nopțile petrecute de inginerul Drăghiescu la gura cuportului, sau de cele petrecute „sus pe bloc”, sub cerul spuzii de steele de către Gh. Botezatu și colegii săi. N-au fost amintite nici nopțile albe ale lui Ion Nica, elev la șeral în clasa a XI-a, nici cele de călărie și de studiu ale lui Valeriu Bonghez. N-au făcut-o, probabil, fiind de acord cu vorba lui Ion Nica — „toate acestea sint amănunte”. Din astfel de „amănunte”, generate de dorința de a contribui cu tot ce au mai bun, cu toată priceperea, cu toate cunoștințele s-au născut faptele lor și ale celor la fel cu ei. Ale nenumăraților tineri, care, deși nu se cunosc între ei și și nu-i cunosc nici pe interlocuitorii noștri, gîndesc și muncesc la fel.

MONICA ZVIRJINSCHI

CUVÎNTUL CITITORULUI

Am citit în „Știința tineretului” nr. 7492 din 21 iunie 1973, articolul „Fata care și-a zîmbit niciodată” care descrie o situație dintre cele mai neobișnuite: o tinăra farmacistă, adeptă a unei secte, își exprimă toate manifestările tineretii, ascultînd de cunoașterea aspre ale credinței la care a aderat.

Am citit faptul că nu există și azi tineri, care sint în posesia a două orizonturi: unul larg extins datorită studiilor superioare și în același timp, un orizont îngust, orb, caracteristic în bună parte tinerilor demult apuse. E trist că azi, în secolul cînd am cucerit Luna și ne îndreptăm spre Marte sau Venus, unii dintre noi mai fac parte dintre aceia (și din păcate oameni cu studii superioare) care, cred în absurdități, își sacrifică o viață întreagă, trăiesc în bezna absurdului, contrazic cu desăvîrșire cele descoperite de-a lungul secolelor de înaintașii noștri.

Sintem în stare să facem lucruri mari și utile după cinci ani de studii universitare în cadrul unui Institut de medicină și farmacie, dar totuși o ființă, colegă de vîrstă, este în stare să meurgă cu „frații” într-un loc dosit, acolo unde se bate cu lingurile în masă, unde se tremură și se spumează după exemplul epitelicilor, unde se sare pe pereți, se pronunță cuvinte nearticulate, pe care nu le înțeleg nici cei care le pronunță, creează o atmosferă de ospiciu în speranță (ba chiar ferma convigere) că dincolo de ușa asta cînd vom fi cenzuși, vom găsi desfășurarea vesnică, vom deveni împotriți neincoronati unei lumi inexistente, vom trăi o eternitate și vom fi mereu tineri.

ÎN BEZNA ABSURDULUI?

Cum poate un om contemporan, trecut prin sîta sesiunilor universitare (și încă unul care și-a ales cea mai umilă profesie dintre profesii) să-și asume urechile, cînd în facultate înțelnește termeni contrari mentalității lui înecate? De ce a mai urmat această facultate? De ce mai are el nevoie să afle că viața pe pămînt a apărut, prin evoluțione microscopică, unicelulare și că numai în decursul a milioane de ani (datorită poziției planetei noastre în univers, datorită mișcărilor de rotație, înscărilor de rotație, a sistemului nostru solar în jurul soarelui etc. etc.) au evoluat, ajungînd ca în final noi, cei de azi, să fim singurii oameni pe cel mai complicat organism? Deci, de ce mai are el nevoie să afle asta, sau să-și asume urechile cînd i se explică (iar pînă la urmă să nu obțină și o diplomă universitară) din moment ce-i fern concins că lumea s-a creat în 6 zile și că omul a fost om de cînd e lumea, maimuta tot maimuță de cînd e lumea, și că acea materie cenușie a noastră s-ar fi născut printr-o sîtare?

IOAN APOLZAN
mecanicator agricol,
jud. Alba

FOTOGRAFIA

Citind ziarul „Știința tineretului” din 25 august am avut feliția ocazie de a descoperi în pagina a patra o fotografie ce reprezenta marinarii la paradă. M-a determinat să vă scriu faptul că eu sint printre primii plan în fotografie: și fiindcă am luat și eu parte la paradă vă rog să-mi trimiteți și mie o fotografie ca aceea pe care ați publicat-o în ziar. Ca să vă fie mai ușor vă trimit fotografia care am decupat-o din ziar.

Peste ani și ani, la bătrînet, mă va face să-mi aduc aminte cu deosebită satisfacție de anul cînd, fiind militar la marină, mi s-a încredințat să prezint raportul lor varășului Nicolae Ceaușescu, să-l încredințez că noi, pe nave și pe uscat, putem obține rezultate superioare în pregătirea noastră. Vă mulțumesc. Cu respect, IOAN BURUIANA

300 de ani de la nașterea lui Dimitrie Cantemir ISTORIA MILITANTĂ

În Moldova, Dimitrie Cantemir cunoștea groaza veche, limba turcească, arăbească, fără îndoială și cea italienească, limba diplomatică încă la Constantinopol; și avea cunoștințe de filozofie... de istorie, în care a fost continuatorul lui Vico și precursorul lui Montesquieu pentru teoria „Răsturnării de imperii”, aște de familiară pe urma veacului al XVIII-lea, și de geografie, în care este cel dintii care a dat importanță „profilurilor”...

NICOLAE IORGA

Pe lingă importanța-i pentru studiul limbii noastre, această carte (Divanul — n.r.) este un document de mare valoare pentru istoria culturii naționale, ca cea dintii și, pare-se, singura pînă acum operă filozofică română originală.

B.P. HASDEU

Dimitrie Cantemir a fost o personalitate puternic conștientă, aceasta o mărturisesc toate acele ecouri etne vorbesc de numele și de cărtile lui, ce se găsesc consemnate în paginile unor mari scriitori și poeți ca Voltaire și Byron, și poate chiar de influența operii lui istorice asupra unor deschizători de drumuri în filozofia istoriei, cum ar fi Montesquieu, de pildă. Vasta lui cultură, poliglotismul lui, cunoștințele de muzică orientală, de religie malomeclană, cercetările caucaziene la cerearea și îndemnul lui Petru cel Mare, erau tot atîtea dovezi ale aceluși unanimitate de la gurile Dunării al căruia unii din cei mai de seamă reprezentanți a fost Cantemir și care l-au adus, între altele, și în tîlul de membru al Academiei berlineze.

PERPESCIUS

Principalele moldoveane avea o curiozitate orientală în privința subiectelor pe care le aborda, dar metoda și concepțiile sale erau occidentale; ele ar trebui legate mai curînd de unanimitate decît de mișcarea științifică a secolului al XVIII-lea. Aceste calități și această situație excepțională i-au permis să joace marile rol de intermediar între două civilizații.

P.P. PANAITESCU

„Divanul” este una din operele mari ale gândirii românești și ale cugetării Europei de sud-est, în general. Substanța bogată și nuanțată a acestei scrieri, în care sint întrețesute, într-un interesant fel de sinteză, ideile raționalismului încă tînar, cu urzeala gîndirii medievale în curs de prefacere, fac din prima lucrare a lui Dimitrie Cantemir cartea reprezentativă a unei epoci și a unei mari lupte de idei care avea să separe religiosul de laic și să aducă, apoi, triumful celui din urmă...

VIRGIL CANDEA

Geograf, filozof, literat și muzician, Dimitrie Cantemir a fost deopotrivă, și un mare istoric. Urmasii, la fel contemporanii săi, l-au apreciat cu atare recunoștință înșă că-l au recunoscut meritul de a-l avea ca marele nostru istoric. Totuși, prin rezultatele obținute din preocuparea cercetării trecutului și-a câștigat lauri care l-au ridicat în rîndul marilor învățați ai veacului al XVIII-lea. Ca istoric a fost elogiat de academicienii berlinezi, de Voltaire, Byron, Shelley, Xenopol și Iorga. Se baza pe acest adevăr și pe intensitatea interesului acordat istoriei de-a lungul întregii vieți — cele mai multe lucrări sint dedicate acestei preocupări — dar și pe însemnătatea lor deosebită derivată din originalitatea și implicțiile pe care le-au avut asupra activității de ansamblu a lui Dimitrie Cantemir ca domnitor și om politic.

Preocuparea pentru cunoașterea trecutului este la Cantemir rodul convingerii că un asemenea act trebuie să devină un mod de influențare a prezentului, un instrument de luptă în efortul de ameliorare a stării politice și sociale a țării. Este vădită corespondența directă stabilită de Cantemir între concluziile cercetării savantului și telurice care-l animă pe omul politic. A dorit și a reușit să implementeze știința cu politica, descoperirea adevărului cu conștientizarea acestuia în practică, în acțiune.

Din lecția istoriei pe care și-a însușit-o ca nimeni altul pentru țeara sa, Cantemir a tras concluziile care se cunosc ca om politic și domnitor al Moldovei. Pentru el, fiecare lucrare a avut sensul unui act cu caracter și conținut prominenț politic, cu o destinație politică. În acest spirit a scris „Istoria ieroglică”, „Istoricul vechimii româno-moldoalahlor”, „Cresterea și descreșterea curții otomane”, „Viața lui Constantin Cantemir”, „Cercetarea naturală a monarhilor”.

Într-o epocă în care românii erau siliți să trăiască în trei țări separate suportînd asuprirea unor imperii hrăpărețe, otoman, habsburgic și țarist, a afirmat și demonstrat unitatea originii latine a tuturor românilor din Moldova, Ardeal și Țara Românească, și și continuarea lor neîn-

TRAIAN GINJU

MANIFESTARE OMAGIALĂ

La Baia Mare continuă manifestările consacrate sărbătorii tricentenarului marelui cărturar român Dimitrie Cantemir.

Din ampla suită de manifestări inițiată de băimăreni vom aminti acțiunea ce a avut loc la casa de cultură a sindicatelor. Aici în prezența a peste 800 de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orășului a fost prezentată expunerea „Dimitrie Cantemir — mare cărturar român” —

VIRGIL CANDEA

Dumneavoastră aparăți proprietatea socialistă?

● În aburii cafelei se „ghicea” o mentalitate învechită

● Indolenții trebuie educați, dar totodată puși să plătească...

— Vă grăbiți cumva?
— De patru ceasuri vă aflați pe același scaun al Cafei barului.
— Imi place aici; trece atîta lume: e ca la cinema.
Nimic de obiectat pînă acum; nici faptul că perspectiva amnată a străzii este prîrită ca o piculă de cinematograf; chestiune de gust. Numai că pretul vizionării acestui spectacol sui generis „costă” mai bine de jumătate de zi de serviciu!
În dimineața aceea, pe la ora zece, operatorul Dorina Stănoiu a trecut, invocînd un pretext oarecare, poarta întreprinderii unde muncesc, Fabrica de panificație Victoriă, și, nu după multă vreme, s-a instalat la Cafe bar „União”. A comandat, cu glas tărăgănat, o cafea, un coniac mic, un „Snagov” și a început să viseze. La ce anume? Greu de precizat: în orice caz, desigur că nu la ceaștura de absență de la locul de muncă.
— Am lipsit astăzi puțin (!), fiindcă zilele trecute am „tras mai tare”; simțeam nevoia să iau puțin aer.
— De ce nu după terminarea programului, precum ceilalți colegi?
D. S. privesc cu încăpățînare în altă parte; după o pauză destul de lungă, replică iute, enervată.
— Atîta caz pentru cîteva ceasuri absență? Unitatea are doar atîta salariu!

Elocvent raționament, specific parca „respiților”: într-adevăr unitatea în care aceasta lucrează dispune de un număr de departe majoritar de salariați care muncesc, în fiecare zi, cu toată răspunderea, 480 de minute din 480. „Respițitorul” stie bine acest lucru și se bazează tocmai pe ideea că, în acest mare volum de muncă și timp folosit integral de către colegii săi, cele cîteva ceasuri sau zile de chîl pe care și le autoacordează, din cînd în cînd, pot fi neobșnuite. D. S., de pildă, cunoaște bine faptul că secția din care face parte „stă bine cu planul”, că o serie de recente inițiative privind reducerea unor consumuri specifice și de materie primă, folosită integral a timpului de lucru, dau bune rezultate. Cu alte cuvînte, în vreme ce colegii se ață în plină campanie de economii, ea își poate permite, (tocmai din acest motiv, în bună măsură) să „desfășoare o proprie „campanie de risipă”. Cit de diunătoare este aceasta din urmă — în ciuda absenței sau aparent mîrșnă — și cit de penibilă se recomandă ipostaza celui care o practică, ni se pare de prios să argumentăm.

Este ora unsprezece. Mi-am propus, cu aproximativ patru ceasuri în urmă, să urmăresc modul în care lucrează oțiva liniei din cadrul șantierului trei al Întreprinderii de construcții și reparații din Capitala, să observ dacă activitatea desfășurată de aceștia poartă sau nu pecetea unei preocupări sistematice pentru buna gospodărire a materialelor, a timpului de lucru, pentru realizarea de economii.
„La un punct de lucru, doi tineri manipulează niște cărămizi; aparent nimic deosebit, și totuși...
— Aceste cărămizi trebuie neapărat trimise, sfîrnitate”.
— Așa e pe șantier, replică arțăgos Mihai Dimiu. De atîte deopotrivă are destule cărămizi. Și cei doi continuă... Lucrul: acum cărămizile sint manipulate cu mai multă grijă parca; în schimb, operația se desfășoară în ritm de „mele”.
— Avem tot timpul, peia la priză, să încheiem această operație, așa că...
— Dacă ați lucra în ritm normal, ați putea economisi un ceas sau două; în acest interval s-ar putea realiza o altă activitate utilă șantierului.
— E adevărat, opinăză fără chef colegul lui Dimiu, Mircea Maju. Să știți însă că mai sint

și alți tineri pe șantier care ar putea munci mai bine, ar avea posibilitatea să economisească materiale și nu o fac.
Drept să spunem nu ne așteptăm la un alt de pronunțat spirit polemic; ceea ce-i conștientă pe cei doi tineri este că nu sint singurii de pe șantier care se complac în dulcea țeară a risipii. Și, din păcate, chiar așa si este. O pot confirma, de pildă, atîtușinele lui L. Petrică sau D. Cloșca. Pentru a pune la punct un amestec de ciment (operația putea fi realizată în maximum o jumătate de ceas), lui D. Cloșca i-au fost necesare nu mai puțin de... două ceasuri și — în loc de un sac de ciment — un sac și un sfert!
— Și că de șantierul pe care lucrați se desfășoară în prezent o largă inițiativă pentru realizarea de economii, pentru gospodăria cit mai judicioasă a avutului obște? —
— Să fie însă nevoie de invitații speciale pentru ca tinerii la care ne-am referit — cam de multilor trecuți de vîrstă capricioșilor gen „dată nu-mi cumperi un balon colorat sau o înghețată, nu mănime felul ăsta...” — să înțeleagă „secretul” unor elementare îndatoriri de serviciu, unor imperative a căror lămurire ni se pare de prios?

La pașoni „rispiților”, doi dintre tinerii despre care scriem.

Andrei Bărsan

„Suveranitatea de stat”

Subtitlulul semnificativ „studiu critic”, carea profesorului Gheorghe Moca, recent apărută în Editura politică, se prezintă ca un demers în repertoriul de teorii lansate în sfera politologiei și a dreptului internațional în legătură cu noțiunea atît de disputată astăzi a suveranității de stat.
Subliniind faptul că evanțatul teoriilor burgheze este deosebit de eterogen, autorul desprinde ideea de fond că, de fapt, în general ele se întîlnesc într-un punct comun desemnat de tendințele îndreptate spre contestarea, miniaturizarea sau negarea nihilistică a îndreptărilor politice și juridice de afirmare suverană a statelor. Fie că este vorba despre „suveranitatea relativă” sau „limitată”, de „bipolarism”, sau de „policentricitate”, toate aceste teorii — desigur aparent sint diferite — atîta trîndu-se justificări unor inegalități de sorginte imperialistă în raporturile dintre state. Opinia justificată a autorului cărții este că, dincolo de pretențiile de a fi științifice, de a se mulla pe realitățile contemporane, teoriile în cauză tind să substituie drepturilor inalienabile ale statelor de la participa egal și activ la viața comunității mondiale, criteriul forței al puterii militare și economice. În acest sens se argumentează că dinde o interpretare falsă și tendințioasă a condițiilor noi create de actualul progres tehnic și științific, de necesitatea pe care acesta o reclamă în ve-

derea accelerării ritmului operațiilor materiale dintre state, reprezentanții ideologiei burgheze consideră că focmai împlinirea acestor desiderate constituie motivele care ar ageza statele pe o scară ierarhică în care rolul principal în deștărtarea lor l-ar avea potențialul militar și economic.
Teoriile despre „suveranitatea limitată”, sau „bipolarism” propun o falsă suveranitate, aceea a puterii, a dictaturii forței asupra dreptului.

este astăzi mai mult decît o problema teoretică, este de natură politică. Succesele tot mai mari pe care le înregistrează popoarele, luptile de pace și independență, fac dovada de netăgăduit a viabilității ideii de suveranitate ca o premisă financiară și necesară a mersului ascendent al popoarelor pe drumul prosperității, în care linia proprie a fiecărui să fie pusă la adăpost de imixțiuni din afară, de amenințări cu forța, asigurîndu-se condițiile unei vieți libere, dreptul unei participări active la viața comunității mondiale a statelor. Este exact deciderulul pe care refuză să-l recunoască contestatarii burghezi ai conceptului suveranității de stat.
G. TRAIAN
) Gheorghe Moca — Editura politică

TELEGRAMS

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a primit din partea secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice...

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

AGENDA PRIMIRE LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți la amiază pe John Peyton...

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, împreună cu Miron Constantinescu...

CRONICA U.T.C.

Ieri, s-a înapoiat în Capitală, delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Pantelimon Găvanescu...

Marți dimineața a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Moscova, tovarășul Vasile Patilinet...

CASELE DE CULTURĂ

Ofertă publicului un tablou schițat în avânt, pe loc la vedere — îl avertizăm marținos: Dacă la cumpărare cineva poate pun și o semnătură (Vezi, drăgă-doamne, semnătura ilustrului om de artă făcea să crească valoarea opere)...

Sint realitate indignat, ne-a mărturisit unul din cei care mășcasez estetica sala, tânărul și talentatul poet vilcean George Țârnea...

Rm. Vlcea se află la numai 60 km de Pitești. Dar distanța ce despărțe casele de cultură ale celor două municipii este mult mai mare...

Am stat de vorbă cu doi tineri plasticieni locali: Dan Strimbu și Victor Stama. Am simțit s-au ilustrat în cadrul unor expoziții personale notabile...

NOUL AN ȘCOLAR A ÎNCEPUT SUB SEMNUL ANGAJĂRII ÎNTELEGE, ÎNSUFLEȘITE, DE A ÎNDEPLINI ÎNDEMNURILE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

În telegrame adresate secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, elevii, studenții și cadrele didactice își exprima hotărârea să facă din acest an de învățământ un an de succes în pregătirea pentru muncă și viață.

Pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au continuat să sosească telegrame din partea a mii de cadre didactice, elevi și studenți...

Conștiința de fapt că datorăm conducerii de partid și de stat minunatele condiții materiale și de ambianță spirituală în care ne desfășurăm activitatea...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

Este adevărat că exigența îndreptățită a cadrelor didactice coroborată cu o serie de atitudini negative din rindul studenților a dus la obținerea unor rezultate deosebite...

OASPEȚII A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „GEORGE ENESCU”

YEHUDI MENUHIN

Yehudi Menuhin, care însoțește în România, însoțit de soția sa, pianista Hephzibah Menuhin...

Yehudi Menuhin, care însoțește în România, însoțit de soția sa, pianista Hephzibah Menuhin...

PHILIPPE ENTREMONT

Turneele dv. va poartă din Europa în Australia din America de Sud în Japonia și aproape an de an va aflați...

DEBUT ÎN CUPELE EUROPENE LA FOTBAL

Astăzi, echipele românești participante la noile ediții ale cupelor europene vor susține primele meciuri. La Belfast, în cadrul „Cupei campionilor europeni”...

SPORT SPORT INTR-UN TIMP RECORD TREI RECORDURI

Miami Beach, Moscova, Teheran... Trei orașe cu renume, situate în trei colțuri ale lumii, de care Nicu Gingă, cel mai tânăr component al lotului republican de lupte...

„La 17 ani, Nicu Gingă își încercă forțele într-un concurs de masă, în comuna natală, Gostinu (Ilfov)...

În sfârșit, în prima „mășcă” a finalei Cupei balcanice la Ig. Mures, formația locală A.S.A. va intîlni cunoscuta formație bulgară Lokomotiv Sofia...

Asadar, trei performanțe realizate într-un timp record, faurite de un tânăr campion european de juniori...

PROGRAMUL I 9.00 Telescoala, 10.00 Telex, 10.05 Municipalitatea răspunde buchetarilor...

PROGRAMUL II 20.00 O viață pentru o Idee: Constantin Miclescu, 20.30 Concert de lieduri românești...

PROGRAMUL III 9.00 Știri, 9.05 Incognito — 9.55 Melodia zilei — „Drumul drept al tinereții” de Maurice Vescan...

